

عنوان مقاله:

آسیب پذیری شهر در برابر مخاطرات طبیعی زلزله مطالعه موردی منطقه یک شهر اهواز

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و پنجمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد زندمقدم - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

زهره نظری - دکترای جغرافیا، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از موضوعاتی که بیشتر شهرهای بزرگ جهان با آن دست به گریبان هستند، حوادث طبیعی است. با توجه به ماهیت غیرمترقبه بودن غالب حوادث طبیعی و لزوم اتخاذ سریع و صحیح تصمیم ها و اجرای عملیات، مبانی نظری و بنیادی، دانشی را تحت عنوان مدیریت بحران به وجود آورده است. برای شناخت مدیریت بحران شهر و آسیب پذیری مناطق شهری در برابر بلایای طبیعی، بررسی عامل های اصلی موثر در آسیب پذیری مدیریت بحران شهری نیاز است. مدیریت بحران در منطقه یک شهر اهواز (به دلیل قرارگیری در حوزه میانی شهر و وجود هسته تاریخی، تجاری، درمانی و وجود بافت فرسوده گسترده، تراکم بالای ساختمانی، جمعیتی و تمرکز سرمایه) در جهت افزایش ایمنی جانی، مالی و روحی در زمان وقوع بحران های انسان ساز می تواند بسیار حائز اهمیت باشد. پژوهش حاضر از لحاظ ماهیت و روش توصیفی-تحلیلی است. ابزارگردآوری اطلاعات کتابخانه ای و مطالعات میدانی بوده است. همچنین برای طراحی نقشه ها از نرم افزار GIS استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان می دهد که از نظر درصد آسیب پذیری، محلات آزادشهر، آخراسفالت و باغ شیخ، پادادشهر و عبدالحمید به ترتیب بیشترین میزان را دارا هستند. علت این امر را باید در بافت فرسوده، تراکم بالای جمعیت در سنین پایین و کهن سال و همچنین مقاومت پایین نوع اسکلت بناهای این محلات دانست. در مجموع بیش از 50% از بناهای شهری منطقه یک در پهنه آسیب پذیری بسیار زیاد و زیاد قرار دارند.

کلمات کلیدی:

آسیب پذیری، مدیریت بحران، کالبدی، منطقه یک شهر اهواز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/927431>

